

✧
✧
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
✧
✧

תּקלל ✧
✧
 זֶמֶר מִזֶּמֶר הַיָּמִים לְ"צֶדֶק צָדִיק מִקֻּוּה שִׁדְחָ לְצֶדֶד מִסְפְּרֵי רַבְצוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָכֵ"

✧
✧
 "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם א' הַחֲשׂוֹן (ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׂוֹן)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְיִי:

ד וְאוֹר הַיְזָה הוּא בְּחִינַת טַל אֲזוּרוֹת (ישעיה כו:) הַכְּלוּלִים בְּוֵאוֹ
 שֶׁל כְּבוֹד, בְּבְחִינַת (איוב ל"ג): "הֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל אֵל
 פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר". פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ' – הֵם בְּחִינַת טַל אֲזוּרוֹת
 שֶׁל מְלוֹי שְׁלֹשׁ אֲזוּתִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת (פְּרוּשׁ, כִּי שְׁלֹשׁ אֲזוּתִיּוֹת
 רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל שֵׁם הַיְזָה בְּמְלוֹי אֱלֹפִין הֵם בְּגִימְטְרִיָּא ט"ל, וְהֵם
 בְּחִינַת טַל אֲזוּרוֹת, וְהֵם כְּלוּלִים בְּהוֹא"ו שֶׁל הַשֵּׁם). (עֵיין זוּהַר תְּצַא
 ר"פ) 'עִם גָּבֵר' – שֵׁהֵם כְּלוּלִים בְּבְרִית, כִּי כָּאִישׁ גְּבוּרָתוֹ (עֵיין ב"מ
 פ"ד:). וְעַל שֵׁם זֶה נִקְרָא בְּרִית בְּעֵז (תְּקוּן לֵא) – בּוֹ עֵז, בּוֹ תְּקַפָּא.
אֲבָל כְּשֵׁאִינוֹ שׁוֹמֵר הַבְּרִית, הוּא מְקַלְקֵל הַט"ל אֲזוּרוֹת
 וּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עַל הַפְּרָנְסָה, הֵינּוּ ט"ל מְלָאכּוֹת,
 כְּמוֹבָא בּוֹזְהַר (ח"ג רמ"ד): 'מָאן דְּזָרַק פְּרוּרִין דְּנִהָמָא, עֲנִיּוֹת רִדְף
 אֲבִתְרָה, כָּל־שֶׁכֶן מָאן דְּזָרַק פְּרוּרִין דְּמַחָא'. וְזֶה: בּוֹ עֵז, בּוֹ כְּלוּל
 שְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת, הֵינּוּ ל"ט אֲזוּרוֹת – מִי שֶׁשׁוֹמֵר הַבְּרִית, וְל"ט
 מְלָאכּוֹת – מִי שֶׁפּוֹגֵם בּוֹ; כִּי עֵז עִם הַכּוּלֵל – שְׁתֵּי פְּעָמִים טַל:
וְזֶה: "מִשְׁכָּן מִשְׁכָּן" (שְׁמוֹת ל"ח) שְׁתֵּי פְּעָמִים – שְׁתֵּי פְּעָמִים ל"ט,
 כִּי ל"ט מְלָאכּוֹת גְּמָרִינֵן מִמִּשְׁכָּן (כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוֹם
 לְבָרְכָה, שְׁבַת מ"ט:). וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת בְּרִיתוֹ, אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
 הַל"ט מְלָאכּוֹת – הֵם בְּבְחִינַת מְלָאכּוֹת הַמִּשְׁכָּן, הֵינּוּ מִשְׁכָּן
 בְּבִנְיָנָה, בְּחִינַת ל"ט אֲזוּרוֹת; אֵךְ מִי שֶׁפּוֹגֵם בְּבְרִית – הַמְּלָאכּוֹת
 שֶׁלוֹ הֵם בְּבְחִינַת מִשְׁכָּן בְּחֶרֶבְנָה, בְּבְחִינַת ל"ט מְלָקוֹת (תְּקוּן מ"ח),
 בְּחִינַת (דְּבָרִים כ"ה): "אֲרַבְּעִים יִכְנּוּ וְלֹא יוֹסִיף", הֵינּוּ בְּחִינַת פְּגָם
 הַבְּרִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת תּוֹסְפוֹת כַּנ"ל:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקלו **אמר משה רבינו** "לֹא יַעֲבֹר מִקֹּדֶשׁ שְׂדֵה מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַבֵּד" **אמר משה רבינו** "חַק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כָּנָף, לְשׁוֹן "וְלֹא יַכְנִיף עוֹד מוֹרִיד" (שם ל), כִּי בּוֹ מִתְלַבֵּשׁ הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל בַּיָּדוּעַ:

זוּזָה בְּחִינַת רְזִין, וְרִזִּין דְּרִזִּין. רְזִין – הוּא בְּחִינַת הַלְכָה, רְזִין דְּרִזִּין – הוּא בְּחִינַת קְבָלָה; הַתְּלַבְּשׁוֹת הַקְּבָלָה בְּהַלְכָה – הוּא בְּחִינַת הַנְּהַגַת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, שֶׁהוּא בְּחִינַת יְחֻדָּא תַתְּאָה. וְזוּזָה בְּחִינַת: (סִיּוּם הַפְּסוּק מִכְּנָף הָאָרֶץ הַנִּלְ"ל) "צְבִי לְצַדִּיק רְזִי-לִי רְזִי-לִי". "צְבִי לְצַדִּיק" – הֵינּוּ בְּחִינַת קְדֻשַׁת הַזְּוֹנָה, יֵשׁ בּוֹ שְׁנֵי רְזִין, הֵינּוּ יְחֻדָּא עֲלָאָה וְיְחֻדָּא תַתְּאָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַלְכָה וְקְבָלָה, בְּחִינַת רְזִין וְרִזִּין דְּרִזִּין:

זוּזָה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה (חֲלִין ס.): "יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם", שֶׁר הָעוֹלָם אָמְרוּ. בְּשַׁעֲה שְׁאֲמַר הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא לְאֵילָנוֹת לְמִינֵהוּ, נִשְׂאוּ דְּשָׂאִים קַלְיָחִמָר בְּעַצְמָן: מָה אֵילָנוֹת, שֶׁהֵם גְּבוּהִים וְאֵינָם תְּכוּפִים, אָמַר הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא לְמִינֵהוּ, כָּל שְׁכֵן אֲנִי, שְׂאֵנוּ קְטַנִּים וְתְכוּפִים, שְׁצַרִּיכִים לְצִאָת לְמִינֵהוּ. פֶּתַח שֶׁר הָעוֹלָם וְאָמַר: "יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם". כִּי בְּאֶמַת גַּם הַגְּדוּלִים, שְׁזוּוּגָן אֵינָם תְּכוּפִים, רַק מְשַׁבֵּת לְשַׁבֵּת, גַּם לָהֶם הַזְּהִירָה הַתּוֹרָה עַל שְׁמִירַת הַבְּרִית, שֶׁיִּשְׁמְרוּ אֶת עַצְמָן, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שְׁמוֹת ל"א): "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" – רָאשֵׁי-תִבּוֹת בִּיאָה, כְּמוֹבָא בְּכּוּנּוֹת; הֵינּוּ אַף-עַל-פִּי שְׁזוּוּגוֹ הוּא רַק מְשַׁבֵּת לְשַׁבֵּת, אַף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיד שְׁמִירָה גְּדוּלָה, בְּחִינַת וְשָׁמְרוּ וְכוּ'; כָּל שְׁכֵן הַקְּטַנִּים, שֶׁהֵם בְּחִינַת דְּשָׂאִין, שְׁזוּוּגָם תְּכוּפִים, גַּם בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, מְכַל שְׁכֵן שְׁצַרִּיכִים שְׁמִירָה גְּדוּלָה לְשֹׁמֵר אֶת בְּרִיתָם, שֶׁיִּשְׁמְרוּ אֶת עַצְמָם עַל-פִּי הַתּוֹרָה, בְּבְחִינַת לְמִינֵיהֶם. מִיָּד כְּשֶׁשָּׁמַע שֶׁר הָעוֹלָם – שֶׁהוּא מַט"ט, שֶׁשְׁלֹטְנוֹתֶיהָ שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, בְּחִינַת דְּשָׂאִים, בְּחִינַת יְחֻדָּא תַתְּאָה; פֶּתַח וְאָמַר: "יְהִי

כבוד ה" – כבוד דיקא, כי על-ידי שמירת הברית בשני הבחינות הנ"ל, הכבוד בשלמות כנ"ל.

נמצא, שעל-ידי שמירת הברית בשני הבחינות הנ"ל, שהוא בחינת יחודא עלאה ויחודא תתאה, הינו מאילנות ודשאים, גדולים וקטנים, זוג של שבת וזוג של חל, בחינת הלכה וקבלה, רזין ורזין ורזין – אזי הכבוד בשלמות כנ"ל; ועל-ידי הכבוד זוכה לדבור המאיר, ועל-ידי הדבור יכול לבוא לתבונות התורה לעמקה כנ"ל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ח:

ד גאות היא בחינת עבודה זרה ועל-ידי-זה אין לו כלי הדבור לדבר עמהם דבורים המאירים ואין יכולין לפתח פה. וכשהתורה באה לתוך פיו לא די שאין דברי התורה מאירין לו להחזירו למוטב אלא שגם התורה עצמה נתגשם ונתחשך שם מפיו רחמנא לצלן:

ה גאות ונאוף תלויים זה בזה. וכששומר הברית נצול מגאות וזוכה לאור המאיר לו לתשובה עד שזוכה לבוא לתבונות התורה לעמקה:

ו עקר מרירות טרדות הפרנסה ויגיעתו היא על-ידי פגם הברית. כי מי ששומר את בריתו אף-על-פי שהוא עושה [ל"ט] שלשים ותשע מלאכות, ומשא ומתן הם בחינת מלאכות המשכן והם בחינת "טל אורות" (ישעיה כ"ו יט). אבל הפוגם בבריתו עניות רודפת אחריו וממשיך על עצמו על הפרנסה ביגיעה ובמרירות גדול בבחינת [ל"ט] שלשים ותשע מלקות רחמנא לצלן:

סדר היי מוהר"ן הי"ח:

ובמוצאי שבת נאמר מענין המשכת רוחו של משיח המבאר שם.

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקלה - נאמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
זקק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ובאותו העת הינו באותו הלילה שהתחיל לומר המאמר הנ"ל
בסעדת הערב, אז ספר קדם הסעודה המעשה של הצפרים ומזל
טוב המבאר במקום אחר.

מאמר ויבן את הצלע סימן ס"ז, נאמר בזאסלאב בשבועות
תקס"ז.

מאמר להתחזק בכל פעם נגד היצר הרע סימן ע"ב, נאמר
באותו העת שנולד בנו הקדוש שלמה אפרים הנ"ל.

מאמר ויתן עז למלכו סימן ע"ח נאמר בזלאטיפאליע בראש-
השנה תקס"א.

מאמר "זומם רשע לצדיק", סימן צ"ו, נאמר זמן רב קדם נסיעתו
לארץ-ישראל.

מאמר צהר תעשה לתבה סימן קי"ב נאמר בתחלת חרף תקס"ג.
מאמר מעין דנפק מאתר חד ומאמר וארח צדיקים סימנים קל"ב,
קל"ג, נאמרו אחר פסח תקס"ג בחזירתו מנסיעת החתונה של
בתו שרה זכרונה לברכה.

מאמר בשמך יגילון וכו' סימן קע"ה נאמר במוצאי שבת תשובה
תקס"ה.

מאמר ויאמר השם סלחתי כדברך סימן קע"ז נאמר בשבת
ראש-חדש חשון תקס"ה שהיה אז הפאר-שפיל של בתו מרים
זכרונה לברכה.

מאמר לשון הרע פוגם ענוה סימן קצ"ז, נאמר קדם שבועות
תקס"ה.

תיקון למקרה וכו' סימן ר"ה נאמר אחר שבועות תקס"ה.
והתגלות העשרה קפיטל תהלים היתה בשנת תקס"ט.

מֵאֵמֶר תְּעִיתִי בְּשָׂה אֲבִד סִימָן ר"ו, שְׁמַעְתִּי מִהֲרַב רַבִּי נָתָן זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה שְׁבַשְׁעָה שְׁגָלָה רַבֵּנוּ זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה לְפָנָיו אֶת הַמֵּאמָר הַנ"ל, אָמַר לוֹ שְׂזָה הַמֵּאמָר הוּא עֲכָשׁוּ בְּעֵתִים הִלְלוּ הַהִתְבוּדוֹת שְׁלוֹ.

מֵאֵמֶר מַה שְׁהָעוֹלָם נוֹסְעִין עַל רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה סִימָן רי"א נֵאמָר סְמוּךְ לְרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה תַקס"ח.

וְבִרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה נֵאמָר מֵאֵמֶר חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן סִימָן ס"א וְשָׁם מְבֹאֵר בְּיֹתֵר עֲנִין זֶה שְׁנוֹסְעִין עַל רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים, וְעֲנִין כְּלָהוּ בַמַּחֲשָׁבָה אֶת־בְּרִירוֹ רַק שְׁכַכְּאֵן בְּסִימָן רי"א מְרָמֵז גַּם מֵעֲנִין נְסִיעָה עַל קְבֵרֵי צַדִּיקִים בְּבַחֲיִנַת וַיִּקַּח מִיָּשָׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף וְכו'.

מֵאֵמֶר בְּקָמִים עָלֵי סִימָן רע"ז וּמֵאֵמֶר דַּע שְׁעַל חֲלָף טוֹב וְכו' בְּקִנְיָאֵו אֶת קִנְיָתִי וְכו' [סִימָן רע"ח] וּמֵאֵמֶר אֲזַמְרָה סִימָן רפ"ב נֵאמָרוּ בְּשִׁמְיָנִי עֲצָרַת תַקס"ח, וְאַחַר סְבוֹת בְּנְסִיעָתוֹ לְלָבוֹב בְּשָׁעָה שְׁלוֹוֹ אוֹתוֹ מִקְרָאֲסַנֶּע גְּלָה אֵז עֲנִין הַמְשַׁכֵּן וְהַתִּינוֹקוֹת וְכו' שְׁהוּא גַּמֵר מֵאֵמֶר אֲזַמְרָה הַנ"ל.

מֵאֵמֶר תִּקְעוּ מִמְשָׁלָה בְּלִקוּטֵי תִנְיָנָא סִימָן א' נֵאמָר בְּרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה תַקס"ט, וְקִדְּם לְזֶה סִפְר מְרָאָה נוֹרָאָה כְּמִבְּאָר בְּמָקוֹם אַחֵר.

מֵאֵמֶר יְמֵי חֲנֻכָּה [סִימָן ב] נֵאמָר בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה תַקס"ט.

מֵאֵמֶר וּבִיּוֹם הַבְּכוֹרִים סִימָן ד' נֵאמָר בְּשַׁבּוּעוֹת תַקס"ט.

מֵאֵמֶר תִּקְעוּ אֲמוּנָה סִימָן ה' נֵאמָר בְּרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה תַק"ע.

מֵאֵמֶר כִּי מְרַחֲמֵם סִימָן ז' נֵאמָר בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה תַק"ע.

מֵאֵמֶר תִּקְעוּ תּוֹכָחָה סִימָן ח' נֵאמָר בְּרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה תַקע"א.

סִימָנִים י, י"א, י"ב, י"ג, י"ד, ט"ו, ט"ז, י"ז. נֵאמָרוּ בְּסוֹף שְׁנַת תַקס"ח בַּחֲזִירְתוֹ מְלָבוֹב.

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקמ אומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" א
זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות א

סימן ל"ב, יש צדיקים גנוזים נאמר בשבת פרשת יתרו תקס"ט.
סימן ס"ו, הצדיק מכרח לעשות תשובה נאמר בין יום-כפור
לסכות תק"ע.

ובעת הזאת נאמר גם-כן מאמר לפי הימים נוראים וכו'.
מאמר בראשית לעיני כל ישראל סימן ס"ז נאמר בשבת
בראשית תק"ע. ומרמז שם מענין הסתלקות הרב הקדוש
מברדיטשוב ומהסתלקות רבנו זכרוננו לברכה בעצמו כמובן
ממה שחזר ונשנה מאמר זה סמוך לכניסתו לאומין.
סימן ס"ח קדם חנכה תק"ע.

סימן ע"א חבלים נפלו לי בנעימים שבת שירה.
סימן ע"ב חיים נצחיים שבת פרשת יתרו תק"ע.
סימן ע"ח שבת נחמו באומין.

סדר האלף-בית היומיומי:

קב. בשנתן רשות למשחית, אין מבהין בין צדיק לרשע, ולא עוד
אלא שמתחיל מהצדיק. קג. שנוי מקום קורע גזר-דין. קד. על-ידי
הרחמנות המתיק הדין. קה. לפעמים אדם מת מחמת פחד או
מיתה אחרת פתאומית, תאמין שזה העת והזמן שלו. קו. על-ידי
השפלות יוכל לבטל גזר-דין. קז. על-ידי שמוש צדיקים נמתק
הדין. קח. בזכות בקור-חולים אין מת מתוך יסורין. קט. כיון
שהגיע מדת-הדין של מעלה על האדם, אף-על-פי שעדין אינם
שולטין עליו, יכול להרגיש את מדת-הדין על-ידי הזבובים
שבבית.

חלק שני א. מי שעוסק להמתיק דינים, על-ידי זה בנקל לו לקדש
השם בלי מונע גם עיניו אינם כהות. ב. על-ידי הצרות נעשו

עֲטָרוֹת. ג. מִי שֶׁמְקַבֵּל יְסוּרִים בְּשִׁבִיל לְהַקְלֵל יְסוּרִים מֵעַל יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְרוּח־הַקֹּדֶשׁ. 7. פְּרָשִׁיּוֹת הַמוֹעֲדִים הַכְּתוּבִים בְּפָרָשַׁת פִּינְחָס – מְסֻגָּלִים בְּקָרִיאָתָם לְבַטֵּל דִּינִים, וּמְסֻגָּלִים לְזִכּוֹת בְּדִינֵי עַכּוּ"ם. 8. עַל-יְדֵי צְדָקָה מִמְּתִיק הַדִּין שֶׁל לְעֵתִיד לָבוֹא, הֵינּוּ יוֹם הַדִּין שֶׁל עֵתִיד לָבוֹא. 9. מִי שִׁיּוּדַע, כְּשֶׁרוֹאֶה, אֵיזֶהוּ דִין עַל יִשְׂרָאֵל, לְהַפְּךָ אֶת הַדִּין עַל אֶחָד מֵאֲמוֹת בְּבַחֲיַנַּת "וְאַתָּן אָדָם תַּחֲתֶיךָ", עַל-יְדֵי זֶה [כָּל] הַנְּבָרָאִים מַחְזִירִים כַּחֵם וְנִכְלָלִים בּוֹ בְּזֶה הָאִישׁ, כִּי לְחַדֵּשׁ כַּחֵם, גַּם עַל-יְדֵי זֶה נִפְתָּח הַשַּׁעַר שֶׁל מִינֵי מְשָׁלִים בְּעוֹלָם. 10. אֵלֹהֵי גּוֹמְלֵי-חַסְדִּים, הָעוֹשִׂים חֶסֶד וּלְפַעֲמִים גּוֹרְמִים עִם הַחֶסֶד לְרָעָה וְעוֹשִׂים עֲצָמָן כְּאֵלֹהֵי אֵינָם רוֹאִים הָרָעָה, הַצּוֹמַחַת מִחֶסֶד, וְזֶהוּ בְּחִינַת הָאֲזִהָרָה שֶׁהִזְהִיר לַכֹּהֲנִים בְּחִינַת חֶסֶד "שֶׁלֹּא יִפְסִיעוּ פְּסִיעָה גִּסָּה", עַל-יְדֵי זֶה גּוֹרְמִים שֶׁהַדִּין שֶׁלֹּמְעָלָה, חַס וְשָׁלוֹם, אֵינּוּ בְּמַתִּינּוֹת. וְכֵן לְהַפְּךָ, כְּשֶׁמְדַקְדְּקִים בְּחֶסֶד, שֶׁלֹּא יִצְמִיחַ רָעָה, עַל-יְדֵי זֶה הַדִּין בְּמַתִּינּוֹת. 11. מִי שֶׁבּוֹעֵט בְּיְסוּרֵי, כְּאֵלֹהֵי אֹמֵר לָאֵל: סוּר מִמֶּנִּי. 12. כְּשֶׁאָדָם לּוֹמֵד עַד שְׁנַת־יָגַע, בְּזֶה מִמְּתִיק דִּינִים וּמְעוֹרֵר רַחֲמִים, גַּם עַל-יְדֵי זֶה מְעוֹרֵר רַחֲמִים אֲצֵל אָבִיו בְּקִבְרֵי. 13. לְפָיִם מִדַּת הַדִּין אֵינּוּ בִּידֵים רִיקָנִיּוֹת. 14. מִי שֶׁכָּלֵב נִשְׁכּוּ, בִּידוּעַ שֶׁרַחֲמֵי הַשֵּׁם מְסַלְקִים מִמֶּנּוּ, גַּם בִּידוּעַ שֶׁנִּכְשֵׁל בְּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת. 15. לְפַעֲמִים מְסַתִּירִין אֶת הָאָדָם מִמִּדַּת-הַדִּין, בְּזֶה שֶׁהַצְּדִיק מַגְבִּיחַ וּמַתְּפָאֵר אֶת עֲצָמוֹ עַל [וּמְשַׁפִּיל אֶת] זֶה הָאָדָם.

סדר שבת ה' חשון

וְאֶפְשָׁר הָיָה בְּדַעַת הַקַּפִּיטָן לְעַמֵּד שָׁם עוֹד אֶךְ שֶׁפְּתָאם עָמַד רוּחַ סְעָרָה וְנִתְקוּ הַחֲבָלִים שֶׁל הָאֲנָקָר וְנִשְׁאַר הָאֲנָקָר בַּיָּם וְהִלְכָה סְפִינָה מֵעֲצָמָה מִשָּׁם וְהָיָה שָׁם צְעָקָה גְּדוֹלָה בֵּין הַיְשָׁמְעָאֲלִים (הַמֵּן

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקומה - צמח מן הרצון "צדק צמח מקוה שדך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַמֵּן דְּהֵינּוּ גִּיּוּוֹאֵלֵד) וְהִיתָה הַסְּפִינָה מְטוֹרֶפֶת בַּיָּם כָּל הַלְּיָלָה עַד אֹר
הַבֶּקֶר, אִזּוּ נִשְׁקָט הָרוּחַ סְעָרָה וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ אִךְ לֹא הִנָּחֵם
לְמַחֲזוֹ חֶפְצָם כִּי עַל יְדֵי הָרוּחַ סְעָרָה חָזְרוּ וּבָאוּ סָמוּךְ לְעַכּוֹ בְּעֶרְךָ
מִהֲלֶךְ יוֹם וְאַחֲר־כֵּן, אַחֲרֵי חֲצֵי הַיּוֹם, נִתְעוֹרַר עוֹד הַפֶּעַם רוּחַ
סְעָרָה גְּדוֹלָה, וְנָשָׂא אֶת הַסְּפִינָה וְהִיתָה הַסְּפִינָה מְטוֹרֶפֶת
וּמְבֻלְבֵּלֶת בַּמָּה יָמִים וְלֵילוֹת רְצוּפִים, יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת,
וְלֹא הָיָה לְבַעֲלֵי הַסְּפִינָה שׁוּם עֲצָה אִיךָ לְהַמְלִיט וַיִּחַגּוּ וַיִּנּוּעוּ
כְּשֹׁכֹר כָּל חֲכָמָתָם תִּתְּבַלַּע וּבִיּוֹם חֲמִישִׁי שָׁעָה שְׁתֵּי-עֶשְׂרֵה
הִתְחִילוּ לְהוֹצִיא הַמַּיִם מִהַסְּפִינָה מִהַמְּדוֹר הַשְּׁלִישִׁי עַל-יְדֵי
הַפְּלוֹמְפִין (הַמְּשֹׁאבוֹת) כְּדָרְךָ בְּעַלֵּי הַסְּפִינָה וְדָרְכָם הָיָה בְּכָל מֵעַתָּה
לְעַתָּה, שֶׁנִּשְׁתַּחֲוּ בְּהוֹצָאת הַמַּיִם רְבִיעִית שָׁעָה וְעַכְשָׁו כְּשֶׁהִתְחִילוּ
לְשָׂאב, לֹא הִסְפִּיקוּ לְשָׂאב עַד אֲשֶׁר הִגִּיעַ עַת הַלְּיָלָה, וְנִתְרַבּוּ
הַמַּיִם הַרְבֵּה עַל הַסְּפִינָה מִחֲמַת הַשְּׂאִיבָה, וְהָלְכוּ הַמַּיִם גַּם לְחֹדֶר
שְׁלָהֶם, שֶׁל רַבְּנוּ זְכוֹרֹנוּ לְבָרְכָהּ, וְלֹא יָכְלוּ לְשָׁכַב עַל הַמְּשֹׁכָב שָׁם,
כִּי גָּאוּ הַמַּיִם שָׁם, וְהִכְרַח רַבְּנוּ לְעֵלוֹת עַל אֵיזָה מְקוֹם גְּבוּהָ לְשָׁכַב,
וְהָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ עָלָה לְמְקוֹם אַחֵר, כִּי לֹא רָצוּ לְצִאת לְהִתְרַאֲוֹת
בְּפָנֵי הַיְשָׁמְעָאֵלִים וְהַמַּיִם שֶׁבַּסְּפִינָה הָלְכוּ וְנִתְרַבּוּ בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר
וְיוֹתֵר עַד שֶׁהִכְרַחוּ הַיְשָׁמְעָאֵלִים לְעַקֵּר הַפְּלוֹמְפִין, וְעָשׂוּ גְּלַגְלִים,
וְשָׂאוּ עַל-יָדָם מַיִם עִם כֵּלִים גְּדוֹלִים וְהָרוּחַ סְעָרָה הוֹלֶךְ וְחֹזֵק
מְאֹד וּמְגִדֵּל הַתְּגַבְּרוֹת הָרוּחַ סְעָרָה עָלוּ הַגְּלַגְלִים כְּמַעֲט עַד לֵב
הַשָּׁמַיִם וְהָיוּ כְּמוֹ הָרִים גְּבוּהִים וּבְקָעוֹת גְּדוֹלוֹת וְהָיָה כֵּן כָּל
הַלְּיָלָה גַּם-כֵּן וּכְשֶׁהָאִיר הַיּוֹם בָּא הָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ זְכוֹרֹנוּ לְבָרְכָהּ
וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ זְכוֹרֹנוּ לְבָרְכָהּ, שֵׁישׁ לוֹ חֲלִישוֹת הַלֵּב מְאֹד מְגִדֵּל
הַפֶּחַד, כִּי אֲנִי רוֹאֶה בְּלִבִּי שֶׁאֲנִי עֹשֶׂה בְּסִפְנָה גְּדוֹלָה כִּי אֵין זֶה
דָּבָר פְּשׁוּט, אַף-עַל-פִּי שֶׁאֵין אֲנִי רוֹאֶה מֵהֶם עוֹשִׂים אַף-עַל-פִּי-

בן הלב רואה והאיש הנ"ל כחש לו ואמר לו: אל תפחדו כי ברוך
השם הכל על נכון והלך האיש הנ"ל להסתכל בהמבר במקום
שיהם שואבין המים, וראה שכבר יש שם כמו גלים קטנים כמו
על הנהרות שלנו כי הספינה נעשה טעונה ממים לבד כי דרך
הספינה להיות טעונה עם משוי שני חלקים, וכבר השליכו
הישמעאלים כל המשאות ונשארה הספינה טעונה עם מים לבד
ומה שהיה שם עוד יותר מים ממשקל המשוי הראוי להיות
בספינה, אלו המים שאבו לחוץ, וגם על זה לא היו מספיקים
לשאב ואז ראה האיש שאי אפשר עוד על-פי דרך הטבע להנצל
ובא אל החדר שלהם, ומחמת גדל הצער והפחד לא היה יכול
לדבר כמעט ואמר לו רבנו זכרוננו לברכה: מה זאת ואיה פיה
אשר אמרת שאין זה כלום ועכשו אתה בעצמך מתפחד כל-כך?!
והשיב לו ששוב אין סכרא על-פי דרך הטבע להנצל, כי המים
מתרבים והולכים בספינה, ואין ביכולתם לשאב הכל כי כשל כח
הספל כי זה קרוב למעת לעת שלא אכלו ולא שתו ולא ראו שנה
בעיניהם ואמר לו האיש שעדין לא התפלל השיב לו רבנו זכרוננו
לברכה: אין אתה צריך להתפלל עכשו, רק תקבל על מלכות
שמים בפסוק ראשון, ותאמר שלש ראשונות ושלש אחרונות וכו'
ואמר לו: קח כל המעות עד פרוטה אחרונה ותחלק לשנים מחצה
תקשר אצלך על גופך, ומחצה תקשר על גופי ושאלו האיש: למה
זאת, הלא הדג שבים יוכל לבלע אותנו בלא המעות השיב לו:
עשה כך כמו שאני אומר לך ישראל היו על הים ולא טבעו,
ואנחנו עדין בספינה וכו' ועשה מה שעשה ואמר להאיש
שילביש את עצמו ויחגר בחגורה על הטילוף (מעיל פרוה) וגם הוא
עשה כך כמו אחד שמוכן לילך בדרך:

שאחר מ"ם להפסיק ביניהם כגון ולמדתם אותם וקשרתם אותם ושמתם את וראיתם אותו (וזכרתם את ועשיתם את) שלא יהא נראה כקורא מותם מת: (כז) אף בפסוקי דזמרה ובתפלה צריך לדקדק בכך: הגה והוא הדין הקורא בתורה בנביאים ובכתובים יש ליזהר (ב"י בשם הרד"ק): (כג) צריך לדקדק שלא ירפה החזק ולא יחזק הרפה ולא יניח הנד ולא יניד הנח: (כד) צריך לקרות קריאת שמע בטעמים כמו שהם בתורה: הגה אבל לא נהגו כן במדינות אלו ומכל מקום המדקדקים מחמירים בכך: (כה) כשיאמר וקשרתם לאות על ידך ימשמש בתפילין של יד וכשיאמר והיו לטוטפות בין עיניך ימשמש בש"ר וכשיאמר וראיתם אותו ימשמש בב' ציציות שלפניו (ועיין לעיל סימן כ"ד סעיף ה'): (כו) יש נוהגים לקרות קריאת שמע בקול רם ויש נוהגים לקרותו בלחש: הגה ומכל מקום יאמרו פסוק ראשון בקול רם וכן נוהגין (כל בו):

סימן סב (א) אעפ"י שמצוה לדקדק באותיותיה קראה ולא דקדק בהן יצא: (ב) יכול לקרותה בכל לשון ויזהר מדברי שיבוש שבאותו לשון וידקדק בו כמו בלשון הקודש: (ג) צריך להשמיע לאזנו מה שמוציא בפיו ואם לא השמיע לאזנו יצא ובלבד שיוציא בשפתיו: (ד) אם מחמת חולי או אונם אחר קרא ק"ש בלבו יצא: הגה ואף לכתחלה יעשה כן אם הוא במקום שאינו נקי לגמרי ואינו יכול לנקותו משום אונם ירהר בלבו ובלבד שלא יהא מקום מטונף לגמרי דאסור להרהר בדברי תורה במקום הטינופת (ב"י סימן כ"ה): (ה) צריך שליח צבור להשמיע קולו בשמע ישראל כדי שישמעו הקהל וימליכו שם שמים יחד:

סדר לקוטי תפלות היומין:

ריד: ותצילנו ברחמיך הרבים מכל מיני יראות חיצוניות, מיראות

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקמו זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוזה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ז

זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נפולות, שלא אירא ואפחד משום שר ואדון, ולא משום מין חיה רעה ולסטים, ולא משום דבר שבְּעוֹלָם, כי אם ממך לבד אירא ואפחד ותהיה יראתך על פני תמיד לבלתי אֶחָטָא, ואזכה להעלות היראה לשרשה לדעת הקדוש ואזכה ברחמיך העצומים להשלים דעתי בשלמות בקדשה ובטהרה, למען אדע ממי אֶתִּירָא ליראה את שמך הגדול לבד וימשך היראה הקדושה בכל איברי ברמ"ח איברי ובשם"ה גידי, ואזכה להיות מלא אימה ופחד ויראה גדולה באמת משמך הגדול והקדוש, בכל עת ובכל שעה תמיד ותזכני ברחמיך הרבים לדעת שלם באמת בקדשה ובטהרה:

רטו: ה' אלקים אתה ידעת את גדל פחיתות ושפלות ופגם דעתנו כי דעתנו נפגמה ונתקלקלה מאד על-ידי מעשינו הרעים ומחשבותינו המגנות ודעותינו המבלבלות מאד, עד אשר אין אנו יודעים כלל לתת עצה בנפשנו איך להתנהג בשום דבר שבְּעוֹלָם אָנָּה ה', מלא רחמים, חמל עלי וחנני מאתך דעה שלמה, שאזכה לדעת שלם דקדשה, למען אדע את שמך באמת, ואירא ממך תמיד, ואזכה ליראה עלאה יראת הרוממות:

רטז: ובכן תזכני ברחמיך הרבים, שאזכה לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, ותפתח את דעתי ותאיר עיני בתורתך ואזכה ללמד תורתך הקדושה בשכל צח וזך ואזכה לידע ולהבין במהירות גדול בכל מקום שאני לומד ולא יהיה כח לשום מבלבל לבלבל את דעתי, חם ושלום, בשעת למודי בשום בלבול שבְּעוֹלָם, הן מחשבות חוץ מחשבות זרות מהבלי עולם, הן בלבולים וערבובים ועקמומיות בענין הלמוד בעצמו, מכלם תציל אותי אבי שבשמים ברחמיך הרבים רק אזכה להתגבר ברחמיך לסלק ולבטל מעלי כל מיני בלבולים ועקמומיות שבְּעוֹלָם בשעת

הַלְמוּד, וְאַזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל, בְּשִׁכְל צַח וְזָךְ בְּאַמֶּת
 וְאַזְכָּה לְהַתְחִיל וּלְגַמֵּר כָּל סְפָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּכַתָּב וּבְעַל
 פֶּה, וּלְלַמֵּד אוֹתָם כַּמָּה פְּעָמִים:

רִיז: אֲנִי ה', מָלֵא רַחֲמִים, אֶתָּה יַדְעָתָ אֶת עֵצֶם הַבְּלוּלִים
 וְהָעֲרֻבוּבִים שֶׁמְעַרְבָּבִים וּמְסַבְּבִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת דַּעְתִּי תָּמִיד
 וּבְפָרֵט בְּעֵת לְמוֹדֵי, עַד שֶׁלֹּא זָכִיתִי עַד הֵנָּה לְלַמֵּד שְׁעָה קְלָה
 בְּמַחְשָׁבָה זָכָה וְנִכּוֹנָה וְכָל הַיּוֹם כָּלוּ אֶפְלוּ בְּעֵת לְמוֹדֵי דַּעְתִּי
 מְבַלְבְּלֵת וּמְטַרְפֶּת מְאֹד בְּכַמָּה מִיָּנִי בְּלוּלִים וְעֲרֻבוּבִים וּמַחְשָׁבוֹת
 שֶׁל שְׂטוֹת וְעַקְמִימִיּוֹת הַלֵּב, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת, בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעָרֹךְ בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, וְאִין אֲנִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן אֲבָרַח לְהַצִּיל אֶת
 נַפְשִׁי מֵהֶם:

רִיח: ה' אֱלֹקִים, אֶתָּה יַדְעָתָ, אֶתָּה יַדְעָתָ אֶת פְּזוּר דַּעְתֵּנוּ, כִּי
 פָּגַמְנוּ וְקִלְקַלְנוּ אֶת דַּעְתֵּנוּ מְאֹד, וְזֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר דַּעְתִּי
 מְפֹזֶרֶת מְאֹד וּמְשׁוּטְטֶת בְּכָל עֵת בְּשְׂטוּתִים וּבְלוּלִים וּבְהִרְהוּרִים
 רָעִים וּבְכַמָּה מִיָּנִי פְּגָמִים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ כָּלֵל אִם
 אֶמְרֵתִי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ אִפְסֵם קֶצֶה מֵעֵצֶם בְּלוּל עֲכִירַת הַדַּעַת יִכְלָה
 הַזְּמַן וְכָל הָעֲצוֹת טוֹבוֹת שְׁגָלִית לָנוּ עַל-יַדֵּי צַדִּיקֵי אֱמֶת, אֵיךְ
 לְהַנְצִיל מֵהֶם, בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, מְרַדְּנוּ בָּהֶם וְלֹא קִיַּמְנוּם עַד
 שֶׁבְּעוֹזוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים קִלְקַלְנוּ וּפָגַמְנוּ מְאֹד בְּכָל הָעֲצוֹת טוֹבוֹת
 שְׁגָלִית לָנוּ כְּבָר, וְאֲשֶׁר אֶתָּה מְגַלָּה לָנוּ וּמְרַמֵּז לָנוּ בְּכָל עֵת עֲצוֹת
 יִשְׁרוֹת אֵיךְ לְהַנְצִיל מִבְּלוּל וּפְזוּר דַּעְתֵּנוּ כִּי לֹא הֵייתִי מִתְגַּבֵּר כָּלֵל
 לְקִיָּמָם עַד אֲשֶׁר נִתְּבַלְבְּלָה וְנִתְּפֹזְרָה דַּעְתֵּנוּ כָּל כָּךְ, שֶׁאֶפְלוּ בְּשְׁעָה
 שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהַתְגַּבֵּר וּלְעֹזֵב מִחֲשַׁבוֹתֵינוּ הַרְעוֹת, וּלְאַחֵז בְּדַרְכֵי
 עֲצוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת, שׁוּב אִין אֲנוּ יְכוּלִים כָּלֵל לְהַחְזִיק מִחֲשַׁבוֹתֵינוּ
 בְּמִנוּחָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה אֶפְלוּ זְמַן מוֹעֵט:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקומח ❦ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלמה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

ריט: ה' אלקים, אבינו שבשמים, רחמן האמת, מלא רחמים בכל
עת ובכל רגע תמיד אתה ידעת כמה אנחנו רחוקים עכשו
מקדשת המחשבה ומשלמות הדעת, וכבר פלינו שנותינו בהבל
וריק, בכלבול הדעת ובמחשבות רעות ופגומות מאד בכל עת
ובכל שעה, ועדין לא זכינו לישוב הדעת כראוי באמת אפלו שעה
אחת מנעורינו עד היום הזה, כי חטאנו עוינו ופשענו מאד ופגמנו
בהברית קדש, אשר עלידייזה נטרף ונתבלבל דעתנו מאד ואין
אנו יודעים כלל איך להחיות את עצמנו, ובאיזה דרך נזכה לשוב
אל הדעת דקדשה בשלמות כראוי באמת, כי קלקלנו ופגמנו בכל
הדרכים והשבילים של הדעת דקדשה:

רכ: אנא ה', חמל עלי ברחמיך הרבים חוס וחסל נא על נפשי
האמלה מאד, היגעה מאד, החלושה מאד, הרעבה וצמאה מאד,
המנחת במקום שמנחת, כאשר אתה לבד ידעת גדל עצם
הרחמנות אשר עלינו בעת הזאת, בעוקבא דמשיחא בעמק
הגלות צרות נפשנו הרחיבו מאד בלי שעור וערך, אשר אי אפשר
לבאר ולספר כלל חלק אחד מאלף ורבבה מהם אבינו שבשמים
עזרנו, אבינו שבשמים חננו, אבינו שבשמים, אין אנו יודעים כלל
מה לדבר, ובאיזה דרך נזכה לרצות ולפייס אותך, אחר שנאצנו
עצותיך העליונות ומרדנו נגדך הרבה מאד: